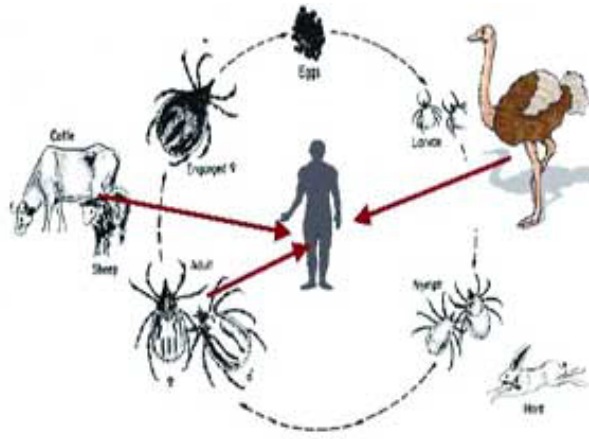

تب خونریزی دهنده کریمه کنگو

تعریف : تب خونریزی دهنده کریمه کنگو یک بیماری ویروسی تبارخادوخونریزی دهنده است که مخصوص حیوانات بوده و گونه های متنوعی از جانوران مانند پستانداران وحشی و اهلی (گیاهخواران، گوشتخواران و جوندگان) را آلوده می کند. این بیماری به شکل تک گیر و همه گیر در انسان نیز اتفاق می افتد. براساس اطلاعات موجود بیماری تقریباً در همه نقاط کشور از جمله استان ما به شکل بومی وجود دارد.

علائم در حیوانات : حیوانات اهلی به بیماری مبتلا نمی شوند و تنها تب خفیف و گذرا در آنها دیده شده و ویروس به مدت یک هفته در خون آنها وجود دارد. تقریباً همه پرندگان نیز به دلیل دمای بالای بدن به عفونت مقاوم هستند.

راههای انتقال

۱. گزش کنه آلوده یا دستگیری و له کردن کنه روی پوست
 ۲. تماس مستقیم با لاشه، خون، ترشحات یا احشای دام آلوده (چین ذبح دام، کمک به زایمان دام یا تماس با گوشت تازه)
 ۳. تماس مستقیم با خون، ترشحات و بافتهای فرد بیمار
- نکته :** احتمال ابتلا به بیماری در صورت مسافرت به مناطق روستایی حتی بدون سابقه تماس آشکار با حیوانات یا گزش کنه نیز وجود دارد.

دوره نهفتگی (فاصله زمانی بین ورود ویروس به بدن تا بروز اولین علائم بالینی) : دوره نهفتگی در مورد گزش کنه ۱ تا ۳ روز (حداکثر ۹ روز) و در تماس با بافتها یا خون آلوده ۵ تا ۶ روز (حداکثر ۱۳ روز) است.

علائم بالینی در انسان : تعداد زیادی از افراد عفونت یافته (۸۰ درصد یا کمتر) بدون علامت هستند. بیماری در موارد علامت دار به طور معمول دارای سه مرحله است.

مرحله قبل از خونریزی : در این مرحله شروع علائم ناگهانی است و حدود ۱ تا ۷ روز (به طور میانگین ۳ روز) طول می کشد. علائم مشاهده شده در این مرحله عبارتند از: سردرد شدید، تب و لرز، درد عضلانی پشت و پاها، گیجی، درد و سفتی گردن، درد چشم و حساسیت به نور. تب معمولاً دائمی است و ۳ تا ۶ روز (به طور میانگین ۸ روز) طول می کشد.

مرحله خونریزی دهنده : این مرحله معمولاً از روز ۳ تا ۵ بیماری شروع شده و ۱ تا ۱۰ روز (به طور میانگین ۴ روز) طول می کشد. علاوه بر علائم قبلی ممکن است خونریزی به اشکال مختلف مانند ادرار خونی، مدفوع سیاه رنگ، خونریزی از بینی و ملتحمه چشم، گوش، استفراغ خونی و خونریزی از رحم نیز ایجاد شود. گاه شدت خونریزی در حدی است که بیمار به تزریق خون نیاز پیدا می کند. بیماری در ۲ تا ۵۰ درصد موارد منجر به مرگ می شود.

مرحله نقاهت : از روز ۷ تا ۲۰ (به طور میانگین روز دهم) از شروع علائم با قطع خونریزی و کم رنگ شدن ضایعات پوستی بیماری به تدریج بهبود می یابد. اغلب بیماران ۳ تا ۶ هفته پس از شروع علائم مرخص می شوند. بهبود معمولاً بدون عارضه است.

درمان : بیماران باید در بیمارستان بستری شده و احتیاطهای دقیق در تماس با آنها رعایت شود. علاوه بر اقدامات حیاتی مانند جایگزینی مایعات یا خون، درمان با داروی ضد ویروسی موجب بهبود بیماران در حال و کاهش مرگ و میر می شود.

پیشگیری

- خودداری از ذبح غیر مجاز دام در خارج از کشتارگاه
- استفاده از وسائل حفاظتی (ماسک ، دستکش و چکمه) در هر نوع تماس بادام یا لاشه ، خون و ترشحات آن مانند ذبح دام ، کمک به زایمان دام ، پشم چینی یا پاکسازی محل نگهداری دام
- خودداری از له کردن کنه با دست یا جدا کردن آن بدون دستکش (بایدکنه های چسبیده به پوست یا لباس را با دقت و بدون اینکه له شوند با کمک پنس از بدن جدا نمود . برای این کار باید از دستکش پلاستیکی یا تکه پارچه تمیز استفاده شود و بعداز جدا کردن کنه محل چسبیدن آن با آب و صابون شسته شود) .
- استفاده از لباسهای بلند و به رنگ روشن و مالیدن مواد دور کننده حشرات به آستینهای شلوار در مناطقی که احتمال گزش کنه وجود دارد
- از بین بردن کنه دامها از طریق سم پاشی محل نگهداری دامها یا استفاده از حمام ضدکنه
- نگهداری گوشت تازه به مدت ۲۴ ساعت در یخچال پیش از مصرف
- استفاده از وسائل حفاظت فردی در تماس با بیمار مشکوک به تب خونریزی دهنده (وجود تب ، خونریزی پوستی و سابقه تماس بادام یا کنه)
- استفاده از دستکش حین آماده کردن گوشت تازه برای تهیه غذا
- گندزدایی خون و ترشحات آلوده با استفاده از محلول سفید کننده خانگی با رقت ۱ به ۱۰ (یک قسمت محلول سفیدکننده و ۹ قسمت آب) و شستشوی محل با آب و مواد شوینده پس از ۱۵ دقیقه

هر مورد مشکوک به تب خونریزی دهنده را فوری از طریق تماس تلفنی به مرکز بهداشتی درمانی یا مرکز بهداشت شهرستان اطلاع دهید و فرد بیمار را جهت مراقبت و درمان سریعاً به بیمارستان منتقل کنید .